

Čas zabijaček

aneb Jak strýc Tržil zabijačku přežil.

Tetička a strýc Tržilů
mají ve městě syna a dceru.
Sami na vesničce ještě hospodaří,
vykrmit vepřika se jim daří.

Na Mikuláše při poslední návštěvě dětí
dohodli sobotu před svátky zabijačku
udělati.

Strýc dostal za úkol řezníka pozvati,
rozhodl se proto, že do hospody zajde,
tam prý řezníka nejspíš najde.

V hospodě je živo, hrajou taroky,
neodolal a usedl taky.
Zapomněl na vepře i řezníka,
to byla jeho chyba veliká.

Další neděli po obědě a nádobí,
tetička usedla ke stolu a píše psaní.
Přijedte v sobotu v sedm ráno,
bude vše na vepře přichystáno.
Dědku, až půjdeš za chvílku na to pivo,
hod' psaní do schránky, aby to šlo.

Strýci by se krve nedořezal,
žádného řezníka on neobjednal.
Popad klobouk a běžel za řezníkem,
ale ten už měl zadáno i na leden.
Odkázal strýce do vedlejší vesnice,
tam ještě zabijí Šilhovej Tonda přece.

Měl sice chuť na to pivo,
ale svědomí ho moc hlodalo.
Tak se tam rychle rozběhne
a s Tondou zabijačku dohodne.

V sobotu ráno již před sedmou
děti do kuchyně se hned hrnou,
strýc celý nesvůj, jak to skončí?
A hele Tonda na zápraží už stojí
na rameně s velkou palicí.

Ty nemáš střílečku? strýc praví,
dělám to po staru, Tonda odpoví.
Vyhnali pašíka z chlívků ven,
strýc ho začal drbat hned za uchem.

Na Tonda se ještě podíval
a zeptal se, jestli bude tlouci,
tam, kam koukal.
Tonda na to praví, to se ví.
Strýc požádal o malé strpení,
že si místo s tím pašíkem vymění.
Padla rána palicí a pašík se svalí,
v tom okamžiku strýc si své čelo hladí.

Když to potom strýc v hospodě
vyprávěl,
ptali se ho jestli ví, jaké Tonda oči měl.
Strýc na to: "Ještě , že jsem se Tondovi
do očí zahleděl,
to bych dnes mezi Vámi už nesesedl.

Zažili jste lepší zabijačku přátelé?
Když ne, tak ať se každý aspoň
zasměje,
ať Vám to aspoň náladu povznese,
to Vám přeje Jarka důchodce.